

14/03/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มฤณ

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน กลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด กำลังจบสิ้นลงในเวลานี้ และกลางวันกำลังจะมา ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นหยุดเร่ร่อนไปที่ทุกประตูบ้าน

คำถาม: บนพื้นฐานของการฝึกฝนอะไร ที่ลูกๆจะสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากได้?

คำตอบ: ถ้าลูกสามารถจดการฝึกฝนมีการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานน้อยที่สุด 8 ชั่วโมง ลูกจะสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากได้ เพราะเป็นด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกสามารถกระจายกระแสของความสงบและความบริสุทธิ์สู่บรรยากาศของทั้งโลก เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง เหตุนี้เองลูกต้องไม่เหนื่อยล้าเลยขณะอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ สละละทิ้งสำนึกใดๆของร่างกายและฝึกฝนสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ

เพลง: โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณอยู่ไม่ไกลห่าง...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินคำเตือนนั้น ฟอได้ตักเตือนลูกๆว่า โอนักเดินทางในเวลากลางคืนอย่าได้เหนื่อยอ่อน เพราะสำหรับลูกกลางวันกำลังมาถึงในขณะนี้ นี่คือกลางคืนและกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัด กลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังมาถึงจุดจบและกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ ลูกๆ ลูกดวงวิญญาณ เวลาที่ต้องกลับบ้าน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงได้ทำบัดดีเป็นเวลาค้างว่างจร อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถพบฟอได้ เพราะลูกได้เปลี่ยนชื่อและรูปของท่านไปแล้ว เวลานั้นลูกรู้ว่าฟอกำลังแสดงหนทางไปสู่กลางวันให้แก่ลูก นั่นคือไปจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง บาบาได้อธิบายว่าผู้ที่เกิดด้วยกิเลสเรียกได้ว่าคดโกง ชาวบาร์ดได้ลิ้มฟอแล้ว พระเจ้าแห่งกิตะไม่มีตัวตนแต่พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะที่มีตัวตนแทน นี่คือความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเป็นด้วยสิ่งนี้ที่ลูกต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นเวลาค้างว่างจร ความผิดนี้ได้เป็นสาเหตุของความทุกข์ของลูก บทบาทที่ลูกบันทึกไว้ในละคร ลูกเฝ้าแต่พลาดพลั้งไปในหนทางบัดดี ถ้าลูกรู้จักฟอ ก็ไม่มีความจำเป็นใดเลยที่จะพลาดพลั้ง เวลานั้นลูกรู้จักฟอ ถ้าศรึกฤษณะได้มาในรูปเดียวกันนั้น ไม่มีใครจะมีความยากลำบากใดๆในการรู้จักเขา ทุกคนจะรู้จักเขาอย่างรวดเร็วมาก อย่างไรก็ตาม บาบาแบ่งตัวอย่างมากจนกระทั่งแม้ลูกๆก็ลืมท่าน ไม่มีใครจะลืมกฤษณะ ทั้งโลกจะผูกพันกับเขาอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจะคิดว่าเพราะศรึกฤษณะเป็นนายแห่งสวรรค์เขาจะพาพวกเขาไปสวรรค์ พวกเขาจะไม่ปล่อยกฤษณะไว้เพียงลำพัง อย่างไรก็ตามลูกจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ถ้าลูกไม่รู้วิธีที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นและแล้วในบางกรณีจะมีการทำให้งานรับใช้เสียไป นี่เป็นเพราะว่าลูกเองไม่ได้เข้าใจเพียงฟอที่จะพิสูจน์สิ่งนี้และบอกเล่าเรื่องที่ลูกต้องแม่นยำแก่ใครก็ตาม ในปัจจุบัน ทุกคนไม่บริสุทธิ์และพวกเขาร้องเพลงว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามผู้เป็นของสีดำ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าใครทำให้ลูกบริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่าศรึกฤษณะเป็นพระเจ้าของกิตะ ไม่มีกัมภีร์ใดเลยของราม รามายณะไม่ใช่กัมภีร์ของรามจันทรา รามไม่ได้ก่อตั้งศาสนานักรบ ชีพ บาบา ก่อตั้งศาสนาบรรพชาใน เทพ และนักรบในเวลาเดียวกัน ในหมู่ลูกเช่นกัน มีจำนวนน้อยที่สามารถเข้าใจประเด็นนี้ มีเพียงราชาและราชินีเดียวแต่มากมายกลายเป็นปวงประชาและสาวใช้คนใช้ ก่อนหน้านั้นราชามีสาวใช้และคนใช้มากมาย พวกเขาเคยมีบางคนไว้ให้ความบันเทิงแก่พวกเขา บางคนร้ายราสำหรับพวกเขา ฯลฯ ที่นั่นเช่นกัน มีผู้ที่มีความใส่ใจอย่างมากในการร้ายรา ฯลฯ แต่มีจำนวนน้อยมากผู้กลายเป็นราชาและราชินี ราชาและราชินีเหล่านั้นคือผู้ที่สามารถเข้าใจอย่างชัดเจนและสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ ลูกสามารถรู้ได้จากงานรับใช้ที่นัทรศการว่าลูกคนใดสามารถอธิบายอย่างชัดเจนมาก สิ่งแรกลูกต้องอธิบายคือเพราะด้วยไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาได้พูดว่าท่านอยู่ทุกหนทุกแห่ง ประการที่สอง โดยการเรียกกฤษณะว่าพระเจ้า พวกเขาทำให้ชื่อของชีพบาบา ผู้เป็นหนึ่งในเดียวผู้สร้างสวรรค์หายไป เพียงฟอผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือผู้สร้างของทั้งหมด ผู้เดียวนั้นต้องได้รับการจดจำ ท่านเป็นผู้เป็นหนึ่งในเดียวผู้สอนราชาโยคะแก่ลูก อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้เขียนในกิตะว่า พระเจ้ากฤษณะพูดและเหตุนี้เองพวกเขาถือกิตะไว้ในมือของพวกเขาและถือสัถย์ปฏิบัติญาณที่หลอกลวง เวลานั้น บอกฉันสิว่าศรึกฤษณะอยู่ทุกหนแห่งหรือผู้ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด อยู่ทุกหนแห่ง? ทั้งหมดสับสน เวลานั้นลูกๆต้องตื่นแต่เช้าตรู่และฝึกฝนการอธิบาย(ตัวอย่างของกษัตริย์จานาค) มีการพูดว่าอัสทาวครา(ผู้พิการมีความผิดปกติ 8 อย่าง) ได้ให้ความรู้แก่จานาค อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่ความรู้ของธาตุมุขราห์ นี่คือความรู้ที่ให้ผ่านบราห์มา บราห์มาภุมาริ ไม่ใช่บราห์มาภุมาริกำลังให้ความรู้นี้ ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาธาตุมุขราห์ว่าเป็นพระเจ้า แต่ไม่ใช่ พระเจ้าคือฟอ ชื่อของฟอคือชีวา บราห์มาคือธาตุมุขราห์ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถเป็นที่เข้าใจได้โดยผู้ที่สัถย์ปฏิบัติญาณยาบ สาวใช้และคนใช้ถูกสร้างขึ้นต่างลำดับกันไป ลูกควรเข้าใจว่าถ้าลูกไม่สามารถอธิบายอย่างชัดเจนมาก บทบาทของลูกก็อยู่ในเวลาสุดท้าย และแล้วดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายาม! อะไรก็ตามที่คนในโลกสอน พวกเขาสอนด้วยสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินี่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในหมู่ลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณต่างลำดับกันไป ฟอกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดด้วยอวัยวะเหล่านี้ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันไม่สามารถได้ยินได้เพราะอวัยวะของฉันไม่ดี มีความเพียรพยายามในการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทอง ถึงแม้ลูกไม่มีความรู้ของดวงวิญญาณสูงสุด ลูกก็จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฟอพูดว่า: ไม่มีใครคิดถึงฟอที่นั่น ไม่มีมีความจำเป็นใดเลยที่จะคิดถึงฟอที่นั่น การจดจำระลึกถึงและการคิดถึงพระเจ้าเป็นสิ่งเดียวกัน ผู้คนเหล่านั้นถือสายประคำไว้ในมือของพวกเขาและพราชื่อรามด้วยปากของพวกเขา พวกเขาพูดว่า“ราม ราม”ด้วยปากของพวกเขา แต่ที่นั่นเป็นสิ่งผิดแม้จะพูดว่า “ราม ราม” คำที่ถูกต้องคือ “ชีพบาบา” อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่แม้จะพูดว่า “ชีวา ชีวา” ลูกต้องไม่เอ่ยชื่อเพื่อที่จะจดจำฟอ การจดจำฟอคือ การจาริกแสวงบุญ เมื่อผู้คนไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญทางร่างกาย พวกเขาจดจำว่า

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ เป็นผู้ที่ควบคุมตนเองด้วยพลังของการควบคุม (controlling power) และใส่จุดหยุด (full stop) โดยการมีสำนึกรู้ว่าพอ เป็นจุด และดวงวิญญาณ ก็เป็นจุด ลูกกลับมาจะมีพลังในการใส่จุดหยุด ดวงวิญญาณที่มีพลังจะมีพลังการควบคุมที่สามารถที่จะสามารถควบคุมตัวเองได้ ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่ได้ควบคุมผู้อื่น แต่พวกเขาใช้พลังการเปลี่ยนแปลงโดยการควบคุมตัวเอง พวกเขามีพลังที่จะเปลี่ยนสิ่งผิดไปสู่ความถูกต้อง พวกเขาไม่เคยพูดว่า “ฉันต้องตายเสมอหรือ?” “ฉันต้องอดทนเสมอหรือ?”

คติพจน์:

ดวงวิญญาณที่มีพลังจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ไม่ใช่การตาย แต่เป็นการประการสิทธิ์ในอำนาจการปกครองตนเองในสวรรค์
เพียงผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษของความมุ่งมั่นในทุกความคิดของพวกเขาเท่านั้น สามารถกลายเป็นเครื่องมือที่จะเปิดเผยฟอ

***** โอม ชานติ *****